

இலங்கையில் தொடருகின்ற இன ஓடக் குழுக்களும், இன அழிப்புக்கும் எதிராக வாக்குப்போடுவதன் மூலமும், அமெரிக்காவை நம்புவதன் மூலமும் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்த முடியுமா? இப்படிச் செயற்படும் எமது அரசியல் சரியானதா? இதில் முள்ளிவாய்க்கால் வரையின் அரங்கம் ஏன் தோற்றுப் போனது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டால், நாம் நம்பும் அரசியலின் தோல்வியையும் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அத்துடன் நாம் எப்படிப் போராடவேண்டும் என்பதைக் கற்றுக்கொள்ளவும் முடியும்.

நாம் எப்படிப் போராடக் கூடாததோ, அதற்கொரு உதாரணத்தான் முள்ளிவாய்க்கால். அத்துடன் இந்தப் போராட்டம் தோற்கடிக்கப்படும் என்பதை 1980 முதல் 2009 வரை முன்கூட்டியே சொன்னவர்கள், எப்படிப் போராடவேண்டும் என்பதையும் முன்கூட்டியே சொன்னவர்கள். அவையாவும் புறக்கணிக்கப்பட்டன. மாறாக முள்ளிவாய்க்கால் வரையின் போராட்டம் எந்தத் தீர்வையும் பெற்றுத் தரவில்லை. மனித அழிவையும், சொத்தழிவையும், சமீகச் சீரழிவையுந்தான் அது தந்தது. தொடர்ந்தும் சமீகமாக இருக்கும் அடிப்படையைத் தகர்த்தும் வருகின்றது. இதைப் பரிசாகத் தந்த முள்ளிவாய்க்கால் அரசியல்தான் என்ன? அதன் படிப்பினதான் என்ன?

இன்று சிறுபான்மை இனங்களாக இருக்கிற இன ஓடக் குழுவையும், இன அழிப்பும் தொடர்புடைய நிலையில், அது நாட்டின் முழுமக்கள் மீதான சர்வாதிகாரமாக மாறிவருகின்றது. இதிலிருந்து எவரும் தப்பி வாழ முடியாதவண்ணம் அரசு இயங்குகின்றது. இதையின்று நாம் எதிர்க்கொள்வது எப்படி? நடந்த போராட்டம் தொடர்பாகவும், அதன் தோல்விகுறித்த படிப்பினையையும் கற்றுக்கொள்வதில் இருந்துதான் எம்மீதான் ஓடக் குழுவையே நாம் வெற்றிகரமாக எதிர்க்கொள்ள முடியும்.

கடந்தகால குறுந்தேசிய அரசியல்தான், முள்ளிவாய்க்காலில் தோற்புறக்கான முழுமையான காரணமாகும். இதன் நம்மில் பலர் தெரிந்துகொண்டுவருமா? அத்துடன் மற்றைய எல்லாக் காரணங்களும், இந்தத் தவறான குறுந்தேசிய அரசியல் மலே வற்றிகரமாகச் செயற்பட்டவையாகும்.

இந்தக் குறுந்தேசிய அரசியல் என்பது, தன் சொந்த ஓடாக்கப்பட்ட மக்களை நம்பவில்லை. அவர்கள் மக்களின் சொந்தப் போராட்டத்தை மறுத்தனர். அதன்கைக் குழக்களின் போராட்டமாகினர். தனிப்பட்ட சிலரது நலனை முதன்மையாக்கினர். ஓடாக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் சமீபப் பிரிவுகளுக்கும் எதிராக, ஓடாக்கும் பிரிவுகளைச் சார்ந்து நின்றனர். இப்படி மக்களை மந்தையாக்கியதன் மூலம், தம்மை வழிபட வதைத்தனர். அதேநேரம் அன்னிய சக்திகள் மூலமாக, பணத்தின் மூலமாக, ஆயுதங்கள் மூலமாக விடுதலை கிடைக்கும் மக்களை நம்பவதைத்தனர். இதற்காக மக்களைப் பலியிட்டனர். இப்படி மற்றவர்களைக் கொன்றதன் மூலம், எதிரியின் பின் அவர்களை அணிதிரள் வதைத்தனர். முஸ்லீம் மக்களை எதிரியாகக் காட்டி ஓடாக்கியதன் மூலம், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இருக்கும்பாறு பார்த்துக் கொண்டனர். சிங்கள மக்களை தமிழ் மக்களின் எதிரியாக காட்டியதன் மூலம், சிங்கள மக்களை அரசின் பின் அணிதிரளும்பாறு கோரினர். எல்லையோர மக்களைக் கொன்றதன் மூலம், அவர்களைக் கொண்டு தமிழ் மக்களைச் சூறறி வளக்கும்பாறு பார்த்துக் கொண்டனர். இப்படி மனிதவிரோத செயல்களைச் செய்தும், சொந்த மக்களையே ஓடாக்கியும், சர்வதேசத் தியாகவும் தம்மைத்தாமே தனிமைப்படுத்திக் கொண்டனர். இப்படித்தான் குறுந்தேசியம், முள்ளிவாய்க்காலில் தனது சொந்தப் புதைகுழிக் குள் வீழ்ந்து மடிந்தது.

மற்றும், இன்னொரு இன மக்களுக்கு எதிரான போராட்டமல்ல தேசியம். ஆனால் குறுந்தேசியமோ இன்னுமொரு இனத்துக்கு எதிரான போராட்டமாக அதைக் காட்டியது. சிங்கள இனத்துக்கு எதிரான, முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிரான தமிழன் போராட்டமாக அதைக் காட்டியது. இது மட்டுமல்ல பிரதேச, சாதி மலோதிக சக்திகளின் நலன் சார்ந்த போராட்டமாக அதைக் குறுக்கியது.

ஓடாக்கப்பட்ட வர்க்கங்களினதும், ஓடாக்கப்பட்ட சமீபங்களினதும் போராட்டமாக தேசியப் போராட்டம் நடப்பெறுவதைத் தடுத்து, ஓடாக்கும் வர்க்கத்தின் நலனை முன்னிறுத்தி அதை தேசியமாகக் காட்டியது. இதன் மூலம் எதிரியைப் பலப்படுத்தும் எல்லாவிதமான மக்கள் விரோதச் செயலையும் செய்தது. எதிரியின் மனிதவிரோத செயலை மிஞ்சும் வண்ணம், மக்களை ஓடாக்கியதன் மூலம் தமிழ் மக்களை மூதலில் தோற்கடித்தது.

இதற்கு ஏற்ப தன் தேசிய அரசியலை துறந்த பின்னணியில், தேசிய நலனென்று ஒன்றையும் அது முன்னிறுத்தவில்லை. சிங்களப் பேரினவாதத்துக்கு எதிரான யுத்தத்தை மட்டும் முன்னிறுத்தி, அதை தேசியம் என்றது. ஆனால் அதுவோ

இனவழிவாய்வு யுத்தமாகியது.

அது சமாதானம் மீ தான் மக்களின் கோரிக்கைகளை மறுத்தது. இனவாத இனவழிப்பு யுத்தத்தின் மக்கள் மலே திணித்தது. அவர்களின் குழந்தைகளை யுத்தத்தில் பலிகொடுத்தது. இதற்காகப் பலாத்காரமாக குழந்தைகளை இழந்துச் சென்றவர்கள், பிணத்தகைக் கொண்டு வந்து காட்டினர். இறுதியாக மக்களை பணயக் கைதியாக்கி, அவர்களையும் பலியிட்டனர். பிணத்தகைக் காட்டி பிரச்சாரம் செய்து, தாம் தப்பிப்பிழைக்க முன்னைத் தனர். இறுதியாக தம் சொந்த இயக்கவிதிக் கு முரணாக அவர்களே துரோகமிழைத் தபடி சரணடைந்தனர்.

இந்தக் குறுந்தேசிய அரசியல் என்பது 1980 முதலே மக்களுக்கு எதிராக இருந்தது. ஆயுதத்தின் நேசித்தவர்கள், மக்களை நேசிக்கவில்லை. பணத்தின் மதித்தவர்கள், மக்களை மதிக்கவில்லை. அன்னிய சக்திகளை நம்பியவர்கள், மக்கள் சக்தியை நம்பவில்லை. எதிரியை உற்பத்தி செய்து; தவர்கள் நண்பர்களை உருவாக்கவில்லை.

மக்களுக்காக தாம் போராடும்பவர்கள் என்று கிறிக்கொண்டு, இவர்கள் மக்களுக்கு வளியில் மக்கள் விரோத குழுவாக இயங்கினர். இவர்கள் தனிநபரின் மையப்படுத்தி, தனிமனித வழிபாடு தான் இவர்களின் போராட்டமாகியது. இதுவே அரசியல் அளவாகுமென்கியது. இதில் தனிநபர் சார்ந்த மிகை விம்புத்தின் முன்வைப்புத் தேசியமாகியது. இச் சமீகத்தில் நிலவிய முரண்பாடுகளை ஒடுக்குவதே அதன் தேசியக் கடமையாகியது. இப்படித் தான் குறுந்தேசியம் என்பது தேசியத்தின் மக்களிடமிருந்து தோற்கடித்தது

அத்துடன் ஒரு குழுவின் சொந்த நலன்சார்ந்த போராட்டம், தேசியப் போராட்டமாக காட்டப்பட்டது. இதனிடத்தில் தனிநபர் நம்பிக்கை, விசுவாசம், வழிபாடு, இயக்கவாதம்..., என்பன தேசியமாக இரகசியமாக சதியாக பொய்யாக நேர்மையின் மையம் வன்முறைமாக அவதூறுகளாக..., இவையெல்லாம் இவர்களின் தேசிய அறமாக எஞ்சியது. இதன் வதைப்புப் பிழைத்துக் கொள்ளும் எல்லா வகையான சந்தர்ப்பவாதிகளும் இதனைச் சீழ்ந்துகொண்டு, இதனைத் தங்கள் வியாபாரமாகினர். இப்படித் தேசியத்தின் குழிவெட்டிப் புதைத்தவர்கள், போராட்டத்துக்கான அடிப்படைகளை இல்லாதாக்கி மக்களைத் தோற்கடித்தனர். மக்கள் தமக்காகத் தாம் போராடாததும், அரசியலற்ற குறுந்தேசிய வற்றுடலடைந்தான், அரசு மிக இலகுவாகத் தோற்கடித்தது. இதுதான் முள்ளிவாய்க் காலில் நடந்து முடிந்த கதை.

இந்த அரசியலின் தோல்வியை 1980களிலிருந்து சொன்ன பலரைக் கொன்றனர். ஆனால் அதைத் தொடர்ந்து 2009வரை முன்கூட்டியே இதற்கு வறுமையைத் தட்டிச் சொன்ன

Written by ஆர்வலர்

Tuesday, 21 May 2013 11:45 - Last Updated Monday, 10 June 2013 21:08

போதும் இவர்கள் அவற்றைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. இப்படி வீங்கி வம்பியதை நம்பியவர்கள், அதைப் போராட்டமாக முன்னிறுத்தியவர்கள் தான், முள்ளிவாய்க்காலில் தம்மைத் தாமதே தோற்கடிக்கும் வரலாறு வழிபட்டனர்.

இதில் மக்கள் தமக்காகத் தாமதே போராடவேண்டும் என்பதை இவர்கள் நிராகரித்ததன் மூலம், இதனைத் தோற்கடித்ததன் மூலம், தம்மைத் தாம் தனிமைப்படுத்தித் தோற்கடித்தனர். மக்களை அணிதிரட்டும் வண்ணம், மக்களின் நலனை முன்னிறுத்தி இவர்கள் போராடவில்லை. இவர்களால் மக்கள் தமக்காகத் தாம் போராடவில்லை. இதனால் சொந்த மக்களுக்கு எதிரானதாக இவர்கள் மாறியதன் மூலம் இப் போராட்டம் தோற்கடிக்கப்பட்டது.

இன்றும் இதுதான் தொடருகின்றது. மக்கள் தாமதப் போராடுவதற்குக் குறுந்தேசியம் வழிகாட்டவில்லை. இனவொடுக்குமுறை, இனவழிப்பும் தொடரும் நிலையில், அதை உணராமல் மக்களை போராடுவதற்கு வழிகாட்டுவதா அல்லது அதிலிருந்து அவர்களை அன்னியப்படுத்திவிடுவதா ஒரு சரியான அரசியல்?

இவர்கள் மக்களை பார்வையாளராகக் கிடைத்து மூலம், மீட்பாளர்கள் பற்றிக் கனவா காணவகைக்கும் அதே குறுந்தேசிய அரசியல்தான் இன்றும் தொடருகின்றது. எமக்கு வாக்புப் போட்டால் சரி, தாம் காட்டும் அமெரிக்காவை நம்பினால் சரி.., என்று மக்களை இதிலிருந்து அன்னியப்படுத்தும் குறுந்தேசியம் தான் தொடருகின்றது.

இதைத் தவிர எதையும் செய்யமுடியாது என்ற அவநம்பிக்கையை மக்களுக்கு ஊட்டி, வாக்புப் போடக் கோருகின்றது. இதன் மூலம் மறைகு நாடகமும், இந்தியாவும்.., எங்களை மீட்கும் எனக்கூறி, தாம் மீட்பாளராகச் செயற்பட முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஊட்டும் அரசியல் தான் காணப்படுகின்றது. இது தான் 60 வருடமாக தமிழ் மக்களை, மீண்டும் மீண்டும் தோற்கடித்த அரசியல்.

மக்கள் தமக்காகத் தாம் போராட முடியாதா? காணாமல் போனவர்களின் குடும்பங்கள் தம் உறவுகளைத் தேடி நடத்தும் போராட்டம், மீனவர்கள் நடத்தும் போராட்டம், சம்பிரம் மக்களின் நிலப் போராட்டம்.., என்பன இதில் இருந்து வறையுபட்டவை. மக்கள் தாங்கள் வாழ்வதற்காகத் தம் சொந்தப் பலத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு எப்படிப் போராடுகின்றனரோ, அப்படித்தான் அனைத்துக்காகவும் மக்கள் போராட வேண்டும்;.

மக்கள் தமக்காகத் தாமதே போராடவேண்டும். தங்கள் நியாயமான உரிமைகளைப் பற்றி

Written by ஆர்வலர்

Tuesday, 21 May 2013 11:45 - Last Updated Monday, 10 June 2013 21:08

சிங்கள மக்களுடன் பச்சுவதன் மலம் சரேந்து போராடவணேடும். பரேனவாத அரசு வறே சிங்கள மக்கள் வறே என்பதை மறுத்த எமது கடந்தகாலத் தவறதைத் திருத்தி, அரசுக்கு எதிராக ஒன்றிணைந்து எம் உரிமையை வளென்று எடுக்கவணேடும்;. தமிழ் மக்களை ஒடுக்குவது நியாயம் என்று, சிங்கள மக்களிடம் அரசு தொடர்ந்து கஹுவதை அனுமதிக்க முடியாது. நாம் சிங்கள மக்களுடன் சரேந்து அரசுக்கு எதிராக இணைந்து போராடும் வண்ணம், நாம் போராடவணேடும்;.

குறுகிய தசேயவாதத்தை, குறுகிய இனவாதத்தைக் களையவணேடும். அது தமிழ் மக்களை மற்றைய இன மக்களுடன் சரேந்து அரசுக்கு எதிராக அணிதிரள்வதை தடுத்திருக்கின்றது. பரேனவாதம் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகச் செய்வதை, மற்றைய இனங்களுக்கு எதிராகச் செய்வதன் மலம், எதிரியைப் பலமாக்கித் தமிழ் மக்களை தனிமைப்படுத்துவதே இதனால் நடந்தறேம். இதன் மலம் பரேனவாதத்துக்கு மறைமுகமாக துணை போபவராகவே நாம் இருப்போம். இந்த வகையில் கடந்தகால சரி பிழைகள் அனதைத்தையும் நாம் தளெிவாகப் பசேயாக வணேடும். தவறுகளையும், குறுந்தசேய வக்கிரங்களையும் முன்னிறுத்தி, எதிரிதன் இன மக்களிடம் இனவறெுப்பதை தஹ்ணடுவதற்கு அனுமதிக்கக் கஹ்டாது. இதனை எதிர்த்துப் போராடுவதன் மலந் தான் சரியான மக்கள் போராட்டம் தொடங்குகின்றது.

இதனை இன்று யார் செய்யவில்லையோ, சிங்கள மக்களுடன் சரேந்து வாழமுடியாது என்று எவரெல்லாம் இன்று கஹுகின்றனரோ, அவர்கள் நிச்சயமாக தமிழ் மக்களுடன் கஹ் சரேந்து போராடவும் வாழவும் மறுப்பவர்கள் தான். இதுதான் கடந்தகால உண்மை மட்டுமல்ல, இன்றைய உண்மையும் கஹ். தமிழ் மக்களின் சொந்த தப்பிப் பிராயங்களை நீக்காமல், சிங்கள மக்களின் தப்பிப் பிராயங்களை எம்மால் நீக்க முடியாது. மக்கள் தமக்காக தாம் போராடுவது மட்டும் தான், தோற்கடிக்க முடியாத பாதை. இதனை ஒடுக்கவும், அடக்கவும் முடியாது. இதுதான் மனித வரலாறு கஹ். சிந்திப்போம். செயற்படுவோம்;.